

ဝိတ်ထူးချိုချိုအနုပညာ

နတ်သဘင်အစည်းအဝေးမှ
ဗုဒ္ဓဓမ္မမြောက်စောင်တွဲ
ဦးသော်ဇင်

Thi Ha
toyka

ဒုတိယအကြိမ်

mgyc

သန္တိသုခ၊ အိုအလှ
ချမ်းမြကြည်လင်၊ ရောင်မျက်ရှင်ကို
တွေ့ချင်သည့်တွက်၊ အပြင်ထွက်၍
ရက်ဆက်မနား၊ မြို့ရွာများနှင့်
တောင်ကြားချောက်မြောင်၊ တောသုံးတောင်၌
စုံအောင်ပတ်ချာ၊ လှည့်လည်ရှာလည်း
ဘယ်မှာတွင်မျှ၊ မတွေ့ရ၍
နွမ်းလျခွေကာ၊ ပြန်ရောက်လာမှ
ရောင်ဝါလဲ့ပြုံး၊ အလှဆုံးကို
နှလုံးသားတွင်၊ ရုတ်ခြည်းမြင်သည်
အရှင်ရက်စက်-လွန်းတကား။ ။

UTZ0012

1,300.00 KS

နတ်သဘင်အစည်းအဝေးမှုတ္တုဓမ္မဋ္ဌာန်ကြောက်စောင်တွဲ၊ ဦးသော်လင်

မျက်နှာပုံးပန်းချီ - သီဟတော

စာမျက်နှာ ၁၀၆ မျက်နှာ၊ ၁၆ စင်တီ x ၁၈.၅ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း

၂၀၁၈၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

၁၉၈၁ စာပေပေါင်းကူး၏ ပထမအကြိမ်၊

ရောင်းစွဲ ၁၃၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

နတ်သဘင်အစည်းအဝေးမှ
ဗုဒ္ဓဓမ္မချောက်စောင်တွဲ
ဦးသော်ဇင်

ရတီပေဏကြိုင်၊ ၂၀၁၃

၁၉၇၅ ခုနှစ်

၁၉၇၅ ခုနှစ်

ကုမ္ပဏီများအား ဝင်
ရောက်အသုံးပြုရန်
အမိန့်

မာတိကာ

၁။ အာသိသ	-
၂။ မဟာနတ်ပွဲ	၁
၃။ ရောဟိဏီမြစ်	၂
၄။ မြစ်ရေပြဿနာ	၃
၅။ ငြိမ်းချမ်းရေး တမန်တော်	၆
၆။ အတ္တဒဏ္ဍသုတ်	၉
၇။ နတ်အစည်းအဝေး	၁၃
၈။ အမွမ်း	၁၆
၉။ မြန်မာပြန်	၂၂
၁၀။ မဟာသမယသုတ်	၂၅
၁၁။ ၃၇-မင်း	၄၂
၁၂။ နတ်ပြဿနာ	၅၀
၁၃။ စရိုက်ခြောက်ပါး	၆၁
၁၄။ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ ခြောက်စောင်တွဲ	၆၇
၁၅။ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ်	၇၂

၁၆။ ကလဟဝိဝါဒသုတ်	၇၇
၁၇။ မဟာဗျူဟသုတ်	၈၃
၁၈။ စူဠဗျူဟသုတ်	၉၀
၁၉။ တုဝဋ္ဌကသုတ်	၉၅
၂၀။ ပုရာဘောဒသုတ်	၁၀၁
၂၁။ နိဂုံး	၁၀၆

အာသိသ

သာသနဿ စ လောကဿ
 ဝုဓိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ၊
 သာသနမ္ပိ စ လောကဉ္စ၊
 ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဟဗ္ဗဒါ။

- သာသနဿ စ - သာသနာတော်၏ လည်းကောင်း၊
- လောကဿ စ - လူအပေါင်း၏ လည်းကောင်း၊
- သဗ္ဗဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊
- ဝုဓိ - ကြီးပွားခြင်းသည်၊
- ဘဝတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း၊
- သာသနမ္ပိ စ - သာသနာတော်ကို လည်းကောင်း၊
- လောကဉ္စ - လူအပေါင်းကို လည်းကောင်း၊
- ဒေဝါ - နတ်တို့သည်၊
- သဗ္ဗဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊
- ရက္ခန္တု - စောင့်စေကုန်သတည်း။

သရက်ပင်အောက်၊ အဆွေရောက်က
ထိန်တောက်ဝင်းဝါ၊ အသီးသာလျှင်
စားပါမြိန်ရှက်၊ သရက်ရွက်ကို
ရေတွက်ခြင်းဖြင့်၊ ကိုယ့်အခွင့်ကို
လေးမြင့်ရှည်ကြာ၊ မဖြုန်းရာတည့်။

အဆိပ်လူးမြား၊ စူးဝင်သွားက
သမားလုပ်သူ၊ ဘယ်ကလူ ဟု
အဖြူ-အဝါ၊ မစစ်ပါဘဲ
လျင်စွာမယွင်း၊ အဆိပ်ကင်းဖို့
ချက်ချင်း အရေးကြီးပါသည်။

သော်စင်

၃၁-၅-၈၀

နတ်အစည်းအဝေးမှ ဗုဒ္ဓဓမ္မ ခြောက်စောင်တွဲ

မဟာနတ်ပွဲ

သည်ချိန်ခါ၌	အာဠာနာဠ
ကုဝေရနှင့်	ယက္ခတွင်ဘိ
မဟိဒ္ဓိတာနော	ကုမ္ဘောဂန္ဓဗ္ဗ
ဒေဝယက္ခာ	သာတာဂီရိ
မည်ရှိစိုးမှူး	နတ်ဘီလူးတို့
သုံးဦးပရမေ	ဂုဏ်မြုတေကို
ဖူးလေတုံမြောက်	လက်ပမ်းပေါက်ဖြင့်
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ	စေတနာနှင့်
သဒ္ဓါရွှင်မြူး	ကြည်ညွတ်နူးသည်
ဘီလူးသွားကို	လ ဖြတ်ည်း။

ရှင်ဥတ္တမကျော်တောလား (၂)

[ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော် ဒီဃနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်
ပိဋကတ် မဟာဝဂ် ပါဠိတော် မဟာသမယသုတ် မြန်မာပြန်၌

မဟာသမယကို နတ်အစည်းအဝေးဟု ပြန်ဆို၏။ နတ်အစည်းအဝေး ဟူသည်မှာ စင်စစ် နတ်သဘင် နတ်ပွဲကြီးပင် ဖြစ်၏။ ဤတွင်ကား ဗုဒ္ဓဓမ္မ ခြောက်စောင်တွဲနှင့် ကာရန်ယူပြီး မဟာနတ်ပွဲဟု မှည့်ခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ သို့ဖြင့် ဆိုလိုရင်းအချက်ကို ပိုမိုလေးနက်စေလျက် ခေါ်ဝေါ်ရန်အတွက်လည်း သက်သောင့် သက်သာ လွယ်ကူသွားပြီးလျှင် အရေးကြီးသော ဗုဒ္ဓဓမ္မ ခြောက်စောင်ကို လေ့လာခွင့်လည်း လမ်းပွင့်သွားနိုင်၏။]

ရောဟိဏီမြစ်

မဟာနတ်ပွဲဟု ခေါ်ဆိုသော မဟာသမယသုတ် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း အကြောင်းရင်းမှာ ကပိလဝတ်ပြည်နှင့် ကောလိယပြည်တို့၏ စပ်ကြား၌ရှိသော ရောဟိဏီမြစ်နှင့် ဆက်စပ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးဦးစွာ ထိုနှစ်ပြည်ထောင်နှင့် ရောဟိဏီမြစ် တည်နေပုံကို အာရုံပြုသင့်၏။

ကပိလဝတ် (ကပိလဝတ္ထု) ပြည်သည်ကား သက္ကတိုင်း၏ မြို့တော်ဟောင်း ဖြစ်၏။ ထိုပြည်ကို ယခုအခါ 'နဂရခါဆ်' ဟု ခေါ်ကြ၏။

သက္ကတိုင်းမှာ ဟိမဝန္တာ (ဟိမာလယ) တောင်၏အနီး နီပေါ (နေပါလ) ပြည်နယ်အတွင်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပါဝင်၍ အများအားဖြင့် အိန္ဒိယပြည်နယ်အတွင်းမှာ တည်ရှိ၏။ အနောက်ဘက်က ကောသလတိုင်း၊ အရှေ့ဘက်က မလ္လတိုင်းတို့၏အကြား အယောဈာနယ် အရှေ့ပိုင်း မြောက် လောင်ဂျီတွဒ် (၈၂°) နှင့် (၈၄°) ဒီဂရီ၊ အရှေ့လတ္တီတွဒ် (၂၆°) နှင့် (၂၈°) ဒီဂရီ အတွင်းမှာ တည်ရှိ၏။

တရုတ်ဘုန်းကြီး ဖာဟီယန်နှင့် ဟူယင်ဆန်တို့၏ ဘုရားဖူး ခရီးသွားမှတ်တမ်းမှာကား ကပိလဝတ်မြို့ဟောင်းနေရာသည် လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်မှ အနောက်မြောက် (၁၃) မိုင်ကွာနှင့် ကောက်လိ ဟဝါ မှ မြောက်ဘက်ရှိ ရေအိုင်အနီးမှာ တည်ရှိသည်ဟု ဆို၏။ စင်စစ် ယင်းနေရာသည်လည်း နဂရခါဆ် အရပ်ပင် ဖြစ်၏။

ကောလိယပြည်သည် လာဘ်ပေါများသော အရာ၌ ဧတဒဂ် ရသော ရှင်သီဝလိ ကိုယ်တော် ဖွားမြင်တော်မူရာအရပ် ဖြစ်၏။ ထိုပြည်ကို ယခုအခါမှာ 'အမ္မကိုဟိလ်' ဟု ခေါ်ကြ၏။ အမ္မကိုဟိလ် ဟု ခေါ်ကြသော ကောလိယပြည်သည် ကပိလဝတ်ပြည်၏ အရှေ့ဘက် (၁၁) မိုင်ကျော် အကွာ၌ တည်ရှိ၏။

သကျသာကီဝင်မင်းမျိုးတို့ တည်ထောင်သော မြို့များမှာ (၁) ကပိလဝတ္ထု၊ (၂) ကောလိယ၊ (၃) ဒေဝဒဟ၊ (၄) ပဇ္ဇနှင့် (၅) မောရိယတို့ဖြစ်၏။ ဤ သကျငါးပြည်ထောင်တို့တွင် ကောလိယပြည်သည် ဒုတိယမြောက် တည်ထောင်သောမြို့ ဖြစ်၏။

ရောဟိဏီမြစ်သည်ကား ထိုကပိလဝတ်ပြည်နှင့် ကောလိယပြည်၏ စပ်ကြားမှာ တည်ရှိ၏။ ဤမြစ်သည် ယခုအခါ ရာပတီ ဟုခေါ်သော အစီရဝတီမြစ်၏ လက်တက်တစ်ခု ဖြစ်၏။ ယခုအခါ ရောဟိဏီမြစ်ကို 'ကိုဟန်' ဟု ခေါ်ကြ၏။ ကောလိယပြည်သည် ရောဟိဏီမြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းမှာ တည်ရှိ၍ ကပိလဝတ်ပြည်သည် ထိုမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်း၌ တည်ရှိ၏။

မြစ်ရေ ပြဿနာ

ကပိလဝတ်ပြည်နှင့် ကောလိယပြည်တို့၏ စပ်ကြား၌ တည်ရှိသော ရောဟိဏီမြစ်သည်ကားငါးကြင်းမြီးကဲ့သို့ နှစ်ခွ

ရှိ၏။ ငါးကြင်းမြီး အသွင်သဏ္ဍာန် နှစ်ခွ ဖြစ်သောကြောင့် ထို
 မြစ်ကို ငါးကြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသော သဒ္ဒါဖြင့် ရောဟိဏီဟု
 ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ ရောဟိဏီမြစ်ကို မြန်မာလို ငါးကြင်းမြစ်ဟု
 ဆိုနိုင်၏။ ထိုမြစ်၏ အခွ နှစ်ခွတွင် တစ်ခွကို ပိတ်လိုက်လျှင်
 တစ်ဖက်၌ ရေများစွာ လာ၍ လယ်ယာတို့၌ ရေဝင်၏။ ထိုအခါ
 နယုန်လ၌ ကောက်ပင်တို့ ရေလုံလောက်စွာ မသောက်ရ၍ ညှိုး
 ကုန်သည်ရှိသော် ထိုနှစ်ပြည်ထောင်၌ရှိသော လယ်လုပ်သားတို့
 သည် စည်းဝေးကြ၏။

ကောလိယ - “ဤရေကို နှစ်ဖက် နှစ်ဌာနက ယူကြလျှင်
 သင်တို့အား လည်းကောင်း၊ ငါတို့အား လည်းကောင်း မလုံ
 မလောက် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါတို့၏ ကောက်ပင်သည် ရေတစ်ကြိမ်
 မျှ လုံလုံလောက်လောက် သောက်လိုက်ရလျှင် ကောင်းစွာ အောင်
 လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဤရေကို ငါတို့အား ပေးပါကုန်လော”

ကပိလဝတ် - “သင်တို့၏ ကျီကြ၌ ကောက်ပဲသီးနှံတို့ဖြင့်
 ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော် ငါတို့သည် ရွှေငွေ အသပြာတို့ကို ယူဆောင်
 ၍ တောင်း ပလုံး စသည်တို့ကို လက်စွဲကုန်လျက် သင်တို့၏
 အိမ်တံခါးဝ၌ လှည့်လည်ကြရမည်လော။ ငါတို့၏ ကောက်ပင်
 တို့သည်လည်း တစ်ကြိမ်မျှ ရေကို လုံလောက်စွာ သောက်ကြရပါ
 လျှင် အောင်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ရေကို ငါတို့အား ပေးကုန်
 လော”

ကောလိယနှင့် ကပိလဝတ် နှစ်ပြည်လုံးပင် ရေကိုသာ လို
 ချင်ကြ၏။ ရှိသမျှ ရေကို ဝေခြမ်း မျှတ၍ ယူရန်လည်း မဖြစ်။
 နှစ်ဖက်လုံးပင် အကျိုးမရှိ ဖြစ်မည်။ တစ်ဖက်က မယူဘဲ နေမှသာ
 အခြားတစ်ဖက်၌ ရေလုံလောက်မည်။ သို့ရာတွင် ဘယ်ဘက်ကမှ

အလျှော့မပေးချေ။ ရွှေငွေကိုပင် မလိုချင်၊ ရေကိုသာ လိုချင်ကြ၏။ သို့ဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေး အစည်းအဝေးမှာ တစ်စ တစ်စနှင့် ဆူပူရေး ဖြစ်လာ၏။

ကောလိယ - “သင်တို့သည် ကပိလဝတ်မင်းတို့ကို ဦးထိပ် ထားပြီး ဝါကြွားကြ၏။ သင်တို့၏ ကပိလဝတ် မင်းမျိုးတို့သည် ခွေး ဝက်တို့နှင့် ဘာမျှ မထူးကြ။ မိမိတို့၏ နှမရင်းနှင့် အိမ်ထောင် ကြ၏။ ထို တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့သော ကပိလဝတ်မင်းတို့၏ ဆင် မြင်း ဗိုလ်ခြေ လက်နက်တို့ကို ငါတို့ အမှုမထား”

ကပိလဝတ် - “သင်တို့သည် အနူအဝဲ မင်းများကို ဦးထိပ် ထားပြီး ဝါကြွားကုန်သလော။ သင်တို့၏ ကောလိယမင်းတို့သည် အနူအဝဲများ ဖြစ်ကြ၏။ နေစရာ မရှိ၍ ကလောပင်၏ အခေါင်းထဲ ဝင်၍ နေခဲ့ကြရ၏။ ထို ကောလိယမင်းတို့၏ ဆင် မြင်း ဗိုလ်ခြေ လက်နက်တို့ကို ငါတို့ လုံးဝ ဂရုမစိုက်”

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေး အစည်းအဝေးမှာ အကျယ် အကျယ် မငြိမ်းဖွယ် ဖြစ်လာ၏။ တောင်သူလယ်သမားတို့ အပြန် အလှန် ပြောကြားသော စကားမှာ ပိုမို ကားပြန်ကျယ်ဝန်းပြီး နှစ်ဖက်သော မင်းတို့၏ နားသို့ အသီးသီး ရောက်သွား၏။ တစ် ဆင့် ကြားရသော စကားမှာ ပို၍ ဆိုးရွားတတ်သည့်အတိုင်း မင်း မျိုးတို့မှာ အသည်း ကျွဲခတ်သကဲ့သို့ ဆတ်ဆတ်ခါ နာကြည်းသွား ကြ၏။

ကပိလဝတ် မင်းမျိုးတို့သည်- “မောင်နှမချင်း အိမ်ထောင် ပြုသော ငါတို့၏ သတ္တိကို သိစေအံ့” ဟု ကြုံးဝါးလျက် စစ်မက် အင်္ဂါကို စီမံလျက် ထွက်ကြ၏။

ကောလိယ မင်းမျိုးတို့လည်း - “ကလောပင်ခေါင်းမှာ နေ

သော ငါတို့၏ စွမ်းအင်ကို တွေ့မြင်လိမ့်မည်” ဟု ကြုံးဝါးလျက် စစ်မက်အင်္ဂါကို စီမံလျက် ထွက်ကြ၏။

မကြာမီ အချိန်အတွင်းမှာ ရောဟိဏီမြစ် ကမ်းပါးနှစ်ဖက်၌ နှစ်ဖက်သော စစ်တပ်မှ စစ်တူရိယာသံတို့သည် ဘဝဂ်လျှံမျှ ဆူညံ၍နေ၏။

ငြိမ်းချမ်းရေး တမန်တော်

မြတ်စွာဘုရားသည် မိုးသောက်၌ မဟာကရုဏာ သမာပတ်မှ ထ၍ လောကကို ကြည့်တော်မူသော် စစ်မက်အင်္ဂါ စီမံ၍ ထွက်သော မင်းမျိုးတို့ကို မြင်တော်မူ၏။ အကယ်၍ ဤအရပ်သို့ ငါသွားလျှင် ဤရန်သည် အေးငြိမ်းလိမ့်မည်ဟု ဆင်ခြင်တော်မူပြီးလျှင် ကိုယ်တော် တစ်ပါးတည်း ကြွတော်မူ၏။ ထိုအရပ်သို့ ရောက်သော် စစ်သည်တို့၏ အလယ် ကောင်းကင်ဝယ် ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူ၏။

ထိုအခါ နှစ်ဖက်သော စစ်တပ်မှ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့သည် ရောင်ခြည် ခြောက်သွယ်ဖြင့် တင့်တယ် စံပယ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်ကြရ၍ အသီးသီး မိမိတို့၏ လက်နက်များကို စွန့်ပစ်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ထံပါးသို့သွား၍ ဝပ်တွားခစားနေကြ၏။

မြတ်စွာဘုရား - “မင်းအများတို့ သင်တို့သည် ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤအရပ်သို့ ကပ်ရောက်ကြသနည်း”

မင်းများ - “မြတ်စွာဘုရား ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအရပ်သို့ ကပ်ရောက်ကြသည်မှာ အပျော်အပါး ကစားကြရန် မဟုတ်ကြပါ။ စင်စစ်သော်ကား မြစ်ရေအတွက် စစ်တိုက်ရန် ဖြစ်ပါသည်”

နတ်အစည်းအဝေးမှ ဗုဒ္ဓဓမ္မ ခြောက်စောင်တွဲ

မြတ်စွာဘုရား - “မင်းအများတို့ ရေသည် အဘယ်မျှ အဖိုးထိုက်တန်ပါသနည်း”

မင်းများ - “အရှင်ဘုရား ရေသည် အနည်းငယ်မျှသာ ထိုက်တန်ပါသည်”

မြတ်စွာဘုရား - “မင်းအများတို့ လူသည် အဘယ်မျှ အဖိုးထိုက်တန်ပါသနည်း”

မင်းများ - “အရှင်ဘုရား လူသည် အဖိုးအနု အထိုက်တန်ပါသည်”

မြတ်စွာဘုရား - “မင်းအများတို့ အဖိုးအနည်းငယ်သာ ထိုက်တန်သော ရေအတွက် အဖိုးအနု ထိုက်တန်သော လူတို့ကို အဘယ်အတွက် ဖျက်ဆီးကြမည်နည်း။ ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွားရာ၌ သာယာဖွယ် မရှိချေ”

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွားခြင်း၏ အပြစ်နှင့် ခိုက်ရန်မဖြစ်ဘဲ သင့်တင့်ညီညွတ်စွာ နေခြင်း၏ အကျိုးတရားတို့ကို ဆက်လက် ဟောကြားတော်မူ၏။

အရာ မဟုတ်သည်၌ အထအန ကောက်ကာ ရန်လုပ်၍ ရုက္ခစိုး တစ်ဦးနှင့် ဝက်ဝံသည် ကမ္ဘာပတ်လုံး ရန်မဆုံးနိုင်သော ‘ဖန္ဒနဇာတ်’ ကို ဟောတော်မူ၏။

သူတစ်ပါး ပြောတိုင်းလည်း မယုံကြည်ရာ။ ယုန်တစ်ကောင်၏ စကားကြောင့် ဟိမဝန္တာ၌ သားသတ္တဝါတို့သည် သမုဒ္ဒရာတွင်းသို့ ပြေးဆင်းကြရသော ‘ပထဝီဥန္တိယဇာတ်’ ကို ဟောတော်မူ၏။

တစ်ဖက်သားကို အင်အားနည်းပါးသည်ဟု မထိမဲ့မြင် မပြုရာ။ ဗီလုံးငှက်ငယ်မသည်လည်း ဆင်ပြောင်ကြီးကို အောင်နိုင်ခဲ့ဖူးသော ‘လဠုကိကဇာတ်’ ကို ဟောတော်မူ၏။

အချင်းချင်း ပေါင်းစည်းညီညွတ်ပါလျှင် တစ်စုံတစ်ယောက် သည် မထိုးဖောက်နိုင်ချေ။ သစ်ပင် ချုံနွယ်တို့သည် အချင်းချင်း စုပေါင်း မှီတွယ်နေကြခြင်းကြောင့် ပြင်းထန်သော လေမုန်တိုင်း၏ ဒဏ်ကို ခံနိုင်သော ‘ရုက္ခဓမ္မဇာတ်’ ကို ဟောတော်မူ၏။

အချင်းချင်း မညီညွတ်ခြင်း၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကို စင်စစ် မနှစ်သက်အပ်ချေ။ ၎င်းတို့သည် အချင်းချင်း ရန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မုဆိုး၏ အလိုသို့ လိုက်ပါသွားကြရသော ‘ဝဇ္ဇကဇာတ်’ ကို ဟော တော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသော တရားစကားကို နာကြား ရသောအခါ စစ်သည်ဗိုလ်ခြေတို့သည် ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း၏ အပြစ် နှင့် ခိုက်ရန် မဖြစ်ခြင်း၏ အကျိုးအာနိသင်ကို ကောင်းစွာ တွေ့မြင် သွားကြ၏။

“အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရား ကြွမလာခဲ့ပါလျှင် ငါတို့သည် အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်၍ သွေးချောင်းစီးမည်။ ငါတို့၏ သား၊ မယား၊ ညီအစ်ကိုတို့ကို အိမ်တံခါးဝ၌ တွေ့မြင်ကြရတော့မည် မဟုတ်။ စာပေးစာယူ ဆောင်ယူမည့်သူပင် မရှိသလောက် ဖြစ် မည်။ မြတ်စွာဘုရားကို အမှီပြု၍ ငါတို့သည် မသေမကျေဘဲ အချင်းချင်း ချစ်ချစ်ခင်ခင်နှင့် မေတ္တာသက်ဝင်နိုင်ကြသည်” ဟု သဘောပေါက်ကာ မြတ်စွာဘုရား၏ထံ၌ ရဟန်းပြုလိုကြောင်း ခွင့်ပန်ကြ၏။

ထိုအခါ နှစ်ပြည်ထောင် မင်းတို့သည် အညီအညွတ် ဆွေး နွေး တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် ကပိလဝတ်မှ မင်းသား ၂၅၀၊ ကောလိယ မှ မင်းသား ၂၅၀ ကို စိစစ်ရွေးချယ်ပြီးလျှင် လက်ရွေးစင် မင်းသား ၅၀၀ တို့ကို ရဟန်းပြုရန် မြတ်စွာဘုရားထံ အပ်နှံကြ၏။

နတ်အစည်းအဝေးမှ ဗုဒ္ဓဓမ္မ ခြောက်စောင်တွဲ

မြတ်စွာဘုရားသည် သာကီဝင်မင်းသား ငါးရာတို့ကို ရဟန်း ပြုပေးပြီးလျှင် မဟာဝုန်တောသို့ ခေါ်ဆောင်သွား၏။ ရဟန်းသစ် တို့သည် မဟာဝုန်တော၌ ရက်အတန်ကြာသောအခါမှာ ပျင်းရိငြီးငွေ့ ရှိ လာကြ၏။ အများအားဖြင့် သူတို့၏ သားမယား၊ မိဘဆွေမျိုး များကို လွမ်းဆွတ်တသ သတိရနေကြ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရားသည် ထိုရဟန်းသစ်တို့အား မိမိ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော် ဖြင့် ဟိမဝန္တာ တောင်ခြေ၌ရှိသော ကုဏာလအိုင်သို့ ခေါ်ဆောင် သွား၏။ ထိုတွင် ရဟန်းတို့သည် ထူးထွေဆန်းပြားသော ငါးများ နှင့် သားငှက် တိရစ္ဆာန်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၍ နှစ်သက်ကြည်နူး ရွှင်မြူးသွားကြ၏။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် 'ကုဏာလ ဇာတ်' ကို ဟောကြားပြီး သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်စေပြီးလျှင် မဟာဝုန်တောသို့ ပြန်လည် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့၏။

မဟာဝုန်တောသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရား သည် အထက်မဂ်အတွက် ရဟန်းတို့အား 'အတ္တဒဏ္ဍသုတ်' ကို ဟောကြားတော်မူ၏။

အတ္တဒဏ္ဍသုတ်

- (၁) ဘေးသည် မိမိ ဒုစရိုက် အပြစ်ဒဏ်ကြောင့်သာ ဖြစ် ပေါ်လာရာ၏။ အချင်းချင်း ခိုက်ရန်ငြင်းခုံနေသော လူအပေါင်းကို ရှုကြကုန်လော။ ငါကိုယ်တိုင် ထိတ် လန့်မှု သံဝေဂ ရခဲ့ဖူးသည့်အတိုင်း ထိတ်လန့်ဖွယ် သံဝေဂတရားကို ဟောကြားပေအံ့။
- (၂) ရေနည်းငါးကဲ့သို့ တုန်လှုပ်နေသော သတ္တဝါအပေါင်း ကို မြင်ရ၍ လည်းကောင်း၊ အချင်းချင်း ခိုက်ရန်

ငြင်းခုံနေကြသော လူတို့ကို မြင်ရ၍ လည်းကောင်း၊
ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးဘျမ်းသည် ငါ့ထံသို့ ဝင်
ရောက်လာ၏။

- (၃) ထက်ဝန်းကျင် လောက၌ အနှစ်သာရ မရှိ။ အရပ်
မျက်နှာ အားလုံးရှိ သင်္ခါရ တရားတို့သည် တုန်လှုပ်
ကုန်၏။ မိမိ၏ မှီခို အားထားရာကို အလိုရှိသူသည်
မလွှမ်းမိုးနိုင်သည့် တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်ကို မမြင်။
- (၄) ပျိုသောအရွယ် စသည်တို့၏ ပြီးဆုံးပြီးနောက် ဖြစ်
ကုန်သော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲအပ်ကုန်သော သတ္တဝါ
တို့ကို မြင်ရ၍ ငါ့အား မမွေ့လျော်မှု ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ထို့
ပြင် သတ္တဝါတို့၌ စိတ်နှလုံးကို မှီနေသည် ဖြစ်၍
မြင်နိုင်ခဲ့သော မြားငြောင့်ကို ငါ မြင်ပြီ။
- (၅) အကြင် မြားငြောင့်စူးဝင်နေသူသည် အရပ်မျက်နှာ
အားလုံးတို့သို့ ပြေးသွားရ၏။ ထိုမြားငြောင့်ကိုပင်
လျှင် နတ်ပယ်လိုက်သည်ရှိသော် မပြေးသွားရတော့
ပေ။ မနစ်မြုပ်ရတော့ပေ။
- (၆) ဤလူ့ပြည်လောက၌ အကြင်တပ်မက်ဖွယ်တို့သည်
ရှိကုန်၏။ ထိုတပ်မက်ဖွယ် ကာမဂုဏ်တို့ကြောင့်
အတတ်ပညာတို့ကို အဆင့်ဆင့် သင်ယူကြကုန်၏။
ထိုကာမဂုဏ်တို့နှင့် အတတ်ပညာတို့၌ လိုက်စား လေ့
လာသူ မဖြစ်ရာ။ ကာမတို့ကို အချင်းခပ်သိမ်း ထိုး
ထွင်းသိ၍ မိမိ၏ ငြိမ်းစိမ့်သောငှာ ကျင့်ရာ၏။
- (၇) ရဟန်းသည် ဝစီသစ္စာ စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်
ရာ၏။ မကြမ်းတမ်းသူ၊ လှည့်ပတ်မှု မာယာမရှိသူ။

ကုန်းတိုက်မှု ကင်းသူ၊ အမျက်ထွက်မှု မရှိသူ ဖြစ်ရာ
၏။ ယုတ်မာသော လောကကို လည်းကောင်း၊ ဝန်တို
မှု မစ္ဆရိယကို လည်းကောင်း လွန်မြောက်ရာ၏။

(၈) နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သော စိတ်ရှိသူသည် ငိုက်မျဉ်းခြင်း
ကို လည်းကောင်း၊ ပျင်းရိခြင်းကို လည်းကောင်း၊
ထိုင်းမှိုင်းခြင်းကို လည်းကောင်း ဖျောက်ဖျက်ရာ၏။
မေ့လျော့သဖြင့် မနေရာ။ အလွန်ထောင်လွှားမှု မာန၌
မတည်ရာ။

(၉) မုသားစကား မပြောဆိုရာ။ ရုပ်တရား၌ ချစ်ခင်မှုကို
မပြုရာ။ ထောင်လွှားမှု မာနကိုလည်း ပိုင်းခြား၍ သိ
ရာ၏။ အဆောတလျင် ပြုလုပ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သည်
ဖြစ်၍ ကျင့်ရာ၏။

(၁၀) အတိတ်ခန္ဓာ ငါးပါးကို မနှစ်သက် မမက်မောရာ။
ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ ငါးပါး၌ နှစ်သက်မက်မောမှုကိုလည်း
မပြုရာ။ ခန္ဓာ စသည် ပျက်စီးသည်ရှိသော် မပူဆွေး
ရာ။ ဆွဲငင်တတ်သော တဏှာကို စွဲမှီသူ မဖြစ်ရာ။

(၁၁) မက်မောမှု တဏှာကို ကြီးစွာသော ရေအယဉ် ဟူ၍
ငါဆို၏။ လျင်စွာ ဖြစ်တတ်သော တဏှာကို တောင့်တ
မှု ဇေယျ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မလွတ်မှု၍ ဆွဲကိုင်မှု
အာရမ္မဏ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တုန်လှုပ်မှု ပကပ္ပန
ဟူ၍ လည်းကောင်း ငါဆို၏။ ကာမဟူသော ညွှန်
ကို လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့သော အရာဟု ငါဆို၏။

(၁၂) မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ထိုရဟန်းသည် သစ္စာမှ
မလွဲမရှောင်မှု၍ အားလုံးကို စွန့်လွှတ်ပြီးလျှင် ကြည်း

ကုန်းထက်၌ တည်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်စစ် ငြိမ်းအေး ပြီးသူ ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

(၁၃) ဤလောက၌ ကောင်းစွာ နေထိုင်သွားလာသော ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည် မမှီဘဲလျက် သင်္ခတတရား အပေါင်းကို သိပြီးဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ မချစ်ခင်တော့ ပေ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ ပညာရှိမည်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်သာ မဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ပြီးသူ မည်၏။

(၁၄) ဤလောက၌ အကြင်သူသည် ကာမတို့ကို လွန်မြောက် ခဲ့ပြီ။ လောက၌ လွန်နိုင်ခဲ့သော ကပ်ငြိမှု တဏှာကို လည်း လွန်မြောက်ခဲ့ပြီ။ အယဉ်ကို ဖြတ်ပြီးသော ကိလေသာ အနှောင်အဖွဲ့ မရှိသော ထိုသူသည် မပူ ဆွေးတော့ပေ။ မကြံ့မှိုင့်တော့ပေ။

(၁၅) အတိတ်သင်္ခါရတို့ကို (အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော) ကိလေ သာမျိုးကို ခြောက်ခန်းစေလော့။ အနာဂတ် သင်္ခါရ တို့ကို (အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော) ကြောင့်ကြမှု မဖြစ်စေ လင့်။ ပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် သင် မစွဲယူခဲ့မှု (ငြိမ်းအေးစွာ) နေရလတ္တံ့။

(၁၆) အကြင်ရဟန္တာအား နာမ်ရုပ်တရား အပေါင်း၌ အချင်း ခပ်သိမ်း မြတ်နိုးစွဲလမ်းမှုမရှိ။ ထိုနာမ်ရုပ် ပျက်စီး သော်လည်း မစိုးရိမ်။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် လောက ၌ ဆုတ်ယုတ် ဆုံးရှုံးသူ မဟုတ်။

(၁၇) အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ငါ၏ ဥစ္စာ ဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ဥစ္စာ ဟူ၍ လည်းကောင်း စွဲယူကြောင့်ကြမှုမရှိ။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်နိုး

စွဲလမ်းဖွယ် ဝတ္ထုကို မရသော်လည်း ငါ့အား မရမရှိ ဟူ၍ မစိုးရိမ်တော့ချေ။

(၁၈) တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသူကို ငါ့အား မေးသည်ရှိသော် ငြူစူ ခြင်းမရှိ။ မက်မောတွယ်တာမှုမရှိ။ တုန်လှုပ်ကြောင်း တဏှာမရှိ။ အာယတန အားလုံးတို့၌ အညီအမျှ လျစ်လျူရှုနိုင်သည့် ထိုအကျိုးအာနိသင်ကို ငါဆို၏။

(၁၉) တုန်လှုပ်မှုတဏှာ ကင်းရာကို သိသောသူအား တစ်စုံ တစ်ခု ပြုပြင်တတ်သော သင်္ခါရမရှိ။ ထိုသူသည် အထူးထူးသော အားထုတ်မှုမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ အလုံး စုံသော အရာဌာနတို့၌ ဘေးမရှိသည်ကို မြင်နိုင်၏။

(၂၀) အကြင်ရဟန်းသည် တူညီသူတို့၌ တူညီသူဟု မပြော ဆို။ ယုတ်နိမ့်သူတို့၌ ယုတ်နိမ့်သူဟု မပြောဆို။ မြင့် မြတ်သူတို့၌ မြင့်မြတ်သူဟု မပြောဆို။ ကိလေသာ ငြိမ်းအေးပြီး ဖြစ်သော ထိုရဟန်းသည် ဝန်တိုမှု မစ္ဆေရ ကင်းသည်ဖြစ်၍ စွဲလည်းမစွဲ စွန့်လည်း မစွန့်လွှတ်။

(သုတ္တနိပါတ် ပါဠိတော် မြန်မာပြန်)

နတ်အစည်းအဝေး

ကပိလဝတ်နှင့် ကောလိယ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့သည် မြတ်စွာ ဘုရား ဟောကြားသော ဖန္ဒနဇာတ်၊ ပထဝီဥန္တိယဇာတ်၊ လဠုကိက ဇာတ်၊ ရုက္ခဓမ္မဇာတ်၊ ဝဠုကဇာတ်တို့ကို နာကြားရသောအခါ အချင်း ချင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း၏ အပြစ်နှင့် ခိုက်ရန်မဖြစ်ခြင်း၏ အကျိုး အာနိသင်တို့ကို ကောင်းစွာ သိမြင်သွားကြ၏။ ထို့နောက် ဆက်

လက်၍ 'ဘယ်သူမပြု မိမိမှု' ဟု ဆိုသင့်သော အတ္တဒဏ္ဍသုတ်ကို နာကြားရသောအခါ ချမ်းသာစစ်-ချမ်းသာမှန်ကို တွေ့မြင်သွားကြ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကင်းစင်သည် ဖြစ်၍ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကင်းစင်သော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည်၏ အနီးဖြစ်သော မဟာဝုန် တော၌ စံနေတော်မူ၏။ ဤသို့သော အခြင်းအရာကို မြင်ကြသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် မဟာဝုန်တောသို့ ရှေးရှုလာရောက်ကြ၏။ စကြဝဠာ မျက်နှာရေးကို အပိုင်းအခြားပြု၍ မြေပြင်မှ ပထမဈာန် ဘုံ တိုင်အောင် သားမြီးဖျား ထိုးလောက်ရုံမျှသော အရပ်၌ တစ်ကျိပ်မှ ခြောက်ကျိပ် အစုရှိသော ဂဠုန် နဂါး နတ် ဗြဟ္မာ အသူရာတို့ သည် တည်ရှိကြ၏။ ထို့နောက် သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာကြီး လေးဦး ရောက်လာပြီး အသီးသီးပင် ဂါထာဖြင့် ချီးကျူးပူဇော်ကြ၏။

ထိုဗြဟ္မာလေးဦးတို့တွင် တစ်ဦးသော ဗြဟ္မာသည် အရှေ့ စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်းဝ၌ သက်ဆင်းပြီးလျှင် နီလကသိုဏ်းကို ဝင်စား၍ ညိုသော ရောင်ခြည်ကို လွှတ်လျက် “မဟာသမယော ပဝနသ္မိ” အစချီသော ဂါထာဖြင့် ချီးကျူးပူဇော်၏။

တစ်ဦးသော ဗြဟ္မာသည် တောင်စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်း၌ သက်ဆင်းပြီးလျှင် ပီတကသိုဏ်းကို ဝင်စား၍ ရွှေသောရောင်ခြည်ကို လွှတ်လျက် “တတြ ဘိက္ခဝေါ သမာဒဟံသု” အစချီသော ဂါထာဖြင့် ချီးကျူးပူဇော်၏။

တစ်ဦးသော ဗြဟ္မာသည် အနောက်စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်းဝ၌ သက်ဆင်းပြီးလျှင် လောဟိတကသိုဏ်းကို ဝင်စား၍ နီသောရောင်ခြည်ကို လွှတ်၍ “ဆေတွာ ခိလံ ဆေတွာ ပလိဃံ” အစချီသော ဂါထာဖြင့် ချီးကျူးပူဇော်၏။

နောက် ဗြဟ္မာတစ်ဦးသည် မြောက်စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်း၌ သက်ဆင်းပြီးလျှင် သြဒါတ ကသိုဏ်းကို ဝင်စား၍ ဖြူသောရောင် ခြည်ကို လွတ်လျက် “ယေကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ” အစချီ သော ဂါထာဖြင့် ချီးကျူးပူဇော်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် “ဤနတ်ဗြဟ္မာ အစည်းအဝေး သည် အလွန်ကြီးကျယ်များပြားစွတကား။” “ရဟန်းတို့သည် ဤ မျှ ကြီးကျယ်သော နတ်ဗြဟ္မာ အစည်းအဝေးကို မသိကြလေ။ ယခု ထိုရဟန်းတို့အား သိစေအံ့” ဟု “သိလောက မနုကဿာမိ” အစ ချီသော ဂါထာတို့ဖြင့် နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အမည်အမျိုးအနွယ် စသည် တို့ကို ထုတ်ဖော် ဟောကြားတော်မူလေ၏။

အမွမ်း

ဟိမဝန္တစရာဂန္တာ-
ကပိလမှိ ဝနေ ဝသံ၊
သုသုနာဂပုရက္ခာရော-
မုဂ္ဂတေ ဇေဋ္ဌ ပုဏ္ဏမေ။

- ဟိမဝန္တစရာ = ဆီးရို ဆောင်းခါ နွေမှာ ဆီးအန်
ဟိမဝန္တာ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူရာမှ၊
- အာဂန္တာ = ပြန်လည်တော်မူ၍၊
- ကပိလမှိ ဝနေ = ကပိလဝတ်ပြည်၏ အနီး မဟာဝုန်
တော၌၊
- သုသုနာဂပုရက္ခာရော = သာကီဝင်နွယ် နနယ် ပျိုမျစ် အသစ်
ဖြစ်သော ရဟန်း ငါးရာတို့သည် ရှေးရှု
ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍၊
- ဝသံ-ဝသန္တော = နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
- ဇေဋ္ဌ ပုဏ္ဏမေ = နယုန်လပြည့်နေ့၌၊
- မုဂ္ဂတေ-မာဥဂ္ဂတေ = ဥဒည်းအချက် လဝန်းတက်သော
အခါ၌ ...

စက္ကဝါဠပရိစ္ဆေဒံ-
ဘူမျာပဌမဈာနိကံ၊

- ဒသာ သဠိပိ ဝါလဂ္ဂေ-
နိသိန္ဓေ နိမ္မိတေ ဌိတေ။
- စက္ကဝါဠပရိစ္ဆေဒံ = စကြဝဠာ မျက်နှာရေးကို အပိုင်းအခြား ပြု၍၊
- ဘူများပဌမဈာနိကံ = မြေပြင်မှ ပဌမဈာန်ဘုံ တိုင်အောင်၊
ဝါလဂ္ဂေ = သားမြီးဖျား ထိုးလောက်ရုံမျှသော အရပ်၌၊
- ဒသာ သဠိပိ = တစ်ကျိပ်အစုမှ ခြောက်ကျိပ် အစု တိုင် အောင်လည်း၊ ဝါ-တစ်ကျိပ်အစု၊ နှစ် ကျိပ်အစု၊ သုံးကျိပ်၊ လေးကျိပ်၊ ငါး ကျိပ်၊ ခြောက်ကျိပ် အစုမျှလောက် လည်း၊
- နိသိန္ဓေ = ဂဠုန် နဂါး နတ်များ ဗြဟ္မာ အသူရာ တို့ နေသည်ရှိသော်၊
- နိမ္မိတေ = ဖန်ဆင်းတော်မူအပ်သော နိမ္မိတဘုရား သည်၊
- ဌိတေ = ပရိသတ်တို့ စရိုက် အားလျော်စွာ ပုစ္ဆာ မေးလျက် တည်စဉ် ...

ရာဂီနာသံ ပရိဗ္ဗာဇံ-
ဒေါသိနဉ္စ ဝိဝါဒကံ၊
မဟာဗျူဟန္တ မုဋ္ဌာန-
ဝိတက္ကာနဉ္စ စူဠကံ။
အာသံ = ထို နတ် ဗြဟ္မာတို့တွင်၊

- ရာဂီနံ = ရာဂ ပြောသော နတ်တို့အားကား၊
- ပရိဗ္ဗာဇံ = သမ္မာ ပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ်ကို၊
- ဒေါသိနဉ္စ = ဒေါသပြောသော နတ်တို့အားကား၊
- ဝိဝါဒကံ = ကလဟာ ဝိဝါဒသုတ်ကို၊
- မုဋ္ဌာနံ တု = မောဟ ပြောသော နတ်ဗြဟ္မာတို့အားကား၊
- မဟာဗျူဟံ = မဟာဗျူဟာသုတ်ကို၊
- ဝိတက္ကာနဉ္စ = ဝိတက် ပြောသော နတ်၊ ပထမဈာန် ဗြဟ္မာတို့အားကား၊
- စူဠကံ = စူဠဗျူဟာသုတ်ကို၊

တုဝဠကန္တ သဒ္ဓါနံ-
 ပုရာဘောဒဉ္စ ဗုဒ္ဓိနံ၊
 ဝတ္တံ၊ ဘိက္ခုန မာစိက္ခိ-
 သမယံ နာမ ဒဿနာ။

- သဒ္ဓါနံ တု = သဒ္ဓါ ပြောသော နတ်ဗြဟ္မာတို့အားကား၊
- တုဝဠကံ = တုဝဠကသုတ်ကို၊
- ဗုဒ္ဓိနဉ္စ = ပညာပြောသော နတ်ဗြဟ္မာတို့အားကား၊
- ပုရာဘောဒံ = ပုရာဘောဒသုတ်ကို၊
- ဝတ္တံ = ဟောခြင်းငှာ၊
- ဘိက္ခုနံ = ထိုမျှ များစွာ စည်းဝေးလာသည်ကို မသိကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊
- သမယံ = ဂဠုန် နဂါး နတ်များ ဗြဟ္မာ အသူရာ အပေါင်းကို၊

- တာသံ = ထိုပရိသတ်တို့၏၊
- စိတ္တကလ္လဇေနနတ္ထံ = ဘုရားမြတ်စွာ သူငါမျှအား ကြားတော်မူပေ၏ဟု ခံသောစိတ် ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊
- နာမ ဒဿနာ = အမည်ကို ညွှန်ပြသောအားဖြင့်၊
- အာစိက္ခိ = ကြားတော်မူ၏။

နာမက္ခာနေန ယဇ္ဇေဝံ-
 ဓမ္မာဘိသမယော ကထံ၊
 ကလ္လာဒီ သစ္စဒီပေန-
 နေသံ ပီတာဒိတောပိ ဝါ။

- ယဇ္ဇေဝံ-ယဒိဇဝံ = အကယ်၍ ထိုသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
- နာမက္ခာနေန = ဤသူ ဤမည် လာရောက်သည်ဟု မိန့်ရည်စကား ကြားရုံမျှဖြင့်၊
- ဓမ္မာဘိသမယော = သစ္စာလေးပါး တရားကို သိခြင်းသည်၊
- ကထံ = အသို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ မဖြစ်ရာတကား၊
- ကလ္လာဒီ = မျိုးမည်ထွေပြား မြွက်ကြားသဖြင့် ခံသောစိတ်၊ နူးညံ့သောစိတ်၊ နီဝရဏကင်းသောစိတ်၊ ကြည်လင်သောစိတ် ရှိသည်ကို၊
- (ဥတွာ = သိတော်မူ၍၊)
- သစ္စဒီပေန = သစ္စာလေးပါး တရားကို ပြသဖြင့်၊
- ဓမ္မာဘိသမယော = သစ္စာလေးပါး တရားကို သိခြင်းသည်၊
- ဟောတိ = ဖြစ်၏၊
- ဝါ = တစ်နည်းကား၊

- နေသံ = ထို နတ်ဗြဟ္မာတို့၏။
- ပီတာဒိတောပိ = ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သုခ၊ သမာဓိ၊ ယထာဘူတဉာဏ်၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင် ဖြစ်သဖြင့်လည်း။
- ဓမ္မာဘိသမယော = သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းသည်။
- ဟောတိ = ဖြစ်၏။

တသ္မာ ဘိနဝဠာနေသု-
မင်္ဂလံ ဝဒတာ ဣဒံ။
ဝတ္တဗ္ဗံ ဝိစရံ သောတုံ-
ဒေဝါ တန္တံ ဘဏာမ ဘော။

- တသ္မာ = ထိုသို့ မဟာသမယ သုတ်တော်ကို နာရ သဖြင့် နတ်တို့ ပီတိ စသည် ဖြစ်သောကြောင့်။
- အဘိနဝဠာနေသု = ဂေဟ ပဝေသန စသော အသစ်အမှု ပြုသော အရာတို့၌။
- မင်္ဂလံ = မကောင်း ပယ်ရှား စီးပွားဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမှု မင်္ဂလာကို။
- ဝဒတာ = ဟောကြားသော သူသည်။
- ဣဒံ သုတ္တံ = ဤ မဟာသမယ သုတ်တော်ကို။
- ဝတ္တဗ္ဗံ = ရွတ်အပ်၏။
- ဣဒံ သုတ္တံ = ဤ မဟာသမယ သုတ်တော်ကို။
- သောတုံ = နာခြင်းငှာ။
- ဒေဝါ = နတ်တို့သည်။

- တံ-တာဒိသံ = ထိုထို အရပ်သို့၊
- ဝိစရံ-ဝိစရန္တာ = လှည့်လည်သွားလာကုန်သည်၊
- (ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏၊)
- ဘော = အရှင်တို့၊
- ဣဒံ သုတ္တံ = ဤ မဟာသမယ သုတ်တော်ကို၊
- (မယံ = ငါတို့သည်၊)
- ဘဏာမ = ရွတ်ကြကုန်အံ့။

(ဆရာတော် ဦးဗုဓ် ဖွဲ့ဆိုသော မဟာသမယသုတ်အမွမ်း
ပါဠိ-နိဿယ)

မြန်မာပြန်

ရှေးအခါက မဟာသမယသုတ် ရွတ်သော မြန်မာ ဗုဒ္ဓ
 ဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့သည် ရှေးဦးစွာ ဆရာတော် ဦးဗုဓ်
 ဖွဲ့ဆိုသော ဤအမွမ်း ပါဠိအနက်ကို ရွတ်လေ့ရှိကြ၏။ သို့ဖြင့်
 မြတ်စွာဘုရား မဟာသမယသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူခြင်း
 အကြောင်းရင်းကို သိကြရ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အများအားဖြင့်
 ပါဠိဘာသာ၌ ကျမ်းကျင်သူများ ဖြစ်ကြ၏။ ပါဠိဘာသာ မကျမ်း
 ကျင်သူများကား မြန်မာလိုပင် ရွတ်ဆိုသင့်၏။ မိမိ မသိသော
 ဘာသာစကားတို့ကို ရွတ်နေသဖြင့် အကျိုးရှိလှမည် မဟုတ်ချေ။
 အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းစွာသိမှသာ အကျိုးရှိမည်။

“ဟိမဝန္တာသို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူရာမှ ပြန်လည်
 တော်မူ၍ ကပိလဝတ်ပြည်အနီး မဟာဝုန်တော၌ ရဟန္တာ
 သစ် ငါးရာတို့ ရှေးရှုပြု၍ နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 သည် နယုန်လပြည့် လ ထွက်သောအခါ၌ စကြဝဠာ
 မျက်နှာရေးကို အပိုင်းအခြားပြု၍ မြေပြင်မှ ပထမဈာန်
 ဘုံသို့ တိုင်အောင် သားမြီးဖျား ထိုးလောက်သော အရပ်
 ၌ တစ်ကျိပ် အစုမှ ခြောက်ကျိပ်အစု တိုင်အောင်ပင်
 နတ် ဗြဟ္မာတို့ နေသည်ရှိသော် ဖန်ဆင်းတော်မူသော
 နိမ္မိတ ဘုရားသည် ပရိသတ်တို့ စရိုက်အားလျော်စွာ

ပုစ္ဆာ မေးလျက် တည်စဉ်တွင် ရာဂ ပြောသော နတ်တို့အား သမ္မာပရိဗ္ဗာဏိယသုတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒေါသ ပြောသော နတ်တို့အား ကလဟာ ဝိဝါဒသုတ်ကို လည်းကောင်း၊ မောဟ ပြောသော နတ် ဗြဟ္မာတို့အား မဟာဗျူဟာသုတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိတက် ပြောသော နတ် ဗြဟ္မာတို့အား တုဝဋ္ဌကသုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပညာ ပြောသော နတ် ဗြဟ္မာတို့အား ပုရာဘောဒသုတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဟောတော်မူရန် ရဟန်းတို့အား နတ် ဗြဟ္မာ အပေါင်းကို ထို နတ်ဗြဟ္မာတို့ စိတ်ကြည်စေရန် အမည်ကို ညွှန်ပြသောအားဖြင့် ဟောတော်မူ၏။ စင်စစ် အမည်ကို ပြောကြားခြင်းဖြင့် တရားကို မသိနိုင်ချေ။ စိတ်ကြည်လင်ခြင်းကို သိတော်မူ၍ သစ္စာကို ပြသဖြင့် တရားကို သိနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် အိမ်တက်မင်္ဂလာ စသော အသစ် ဖြစ်သော အမှုအရာတို့၌ ဤသုတ်ကို ရွတ်သင့်၏။ ဤသုတ်ကို နာရန် နတ်တို့သည် ထိုထိုအရပ်သို့ လှည့်လည် သွားလာနေကြ၏။ အရှင်တို့ ဤသို့ သဘောရှိသော ဤမဟာသမယသုတ်ကို ငါတို့ ရွတ်ကြကုန်စို့။”

သို့ဖြင့် ပါဠိ မတတ်သော မြန်မာစာဖတ် ပရိသတ်သည် ဤ အမွမ်းဂါထာတို့၏ ဆိုလိုချက် အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းစွာ သိနိုင်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အမည်နာမကိုသာ ညွှန်ပြသော မဟာသမယသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူသည်မှာ ထို နတ် ဗြဟ္မာတို့သည် မိမိတို့ အမည်နာမကို ပြောကြားသဖြင့် စိတ်ကြည်လင်ပြီး သစ္စာတရားကို နာကြားစေရန် ဖြစ်၏။ စိတ်ကြည်လင် ရှင်လန်းမှသာ တရား၏ အနှစ်သာရကို ခံယူနိုင်မည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်

မြတ်စွာဘုရားသည် ထို နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အမည်နာမကို ထုတ်ဖော်
ညွှန်ပြခြင်းဖြင့် သူတို့၏စိတ်ကို ကြည်လင်စေခြင်း ဖြစ်၏။

နတ် ဗြဟ္မာတို့တွင် အချို့မှာ ရာဂကြီး၏။ အချို့မှာ ဒေါသ
ကြီး၏။ အချို့မှာ မောဟကြီး၏။ အချို့မှာ ဝိတက် များ၏။
အချို့မှာ သဒ္ဓါတရား လွန်စွာများ၏။ အချို့ကား ပညာကြီး၏။
ဤသို့လျှင် စရိုက်အမျိုးမျိုးရှိသော နတ်ဗြဟ္မာတို့အား အဘယ်
သို့လျှင် သစ္စာတရားကို သိစေနိုင်ပါအံ့နည်း။ ထိုသူတို့၏ စရိုက်
အားလျော်စွာ တစ်စုံတစ်ယောက်က အမေးပုစ္ဆာထုတ်၍ ဖြေဆို
ရပါလျှင် သူတို့သည် လွယ်ကူစွာပင် သစ္စာကို သိမြင်ကြလိမ့်မည်။
သို့ရာတွင် မြတ်စွာဘုရား ဖြေဆို ဟောကြားလိုသော တရားကို
ပုစ္ဆာထုတ်နိုင်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိချေ။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့၏ စရိုက်အားလျော်စွာ ဟောကြား
ဖြေဆိုမည့်တရား ခြောက်ပုဒ်ကို ကိုယ်တော်တိုင် နိမ္မိတ ရုပ်ပွား
ဖန်ဆင်းပြီး မေးခွန်းထုတ်ဝေတော်မူရ၏။

မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် နိမ္မိတရုပ်ပွား ဖန်ဆင်းပြီး
မေးခွန်းထုတ်ကာ ဖြေဆို ဟောကြားသော တရား ဖြစ်သည်။
အဘယ်မျှ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော တရားပေနည်း။ အကယ်၍
ဤတရားကို မနာကြားရပါလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင် ဖြစ်ရ
ကျိုး နပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ စရိုက်ခြောက်ပါး ရှိသည့်အနက်
အဘယ်စရိုက် ပြောသောသူပေနည်း။ မိမိ၏ စရိုက်အားလျော်စွာ
ရွေးချယ်ပြီး ဖတ်ရှုသင့်၏။ မြန်မာစာဖတ်တတ်သူတိုင်း ဖတ်ရှု
နိုင်ကြစေရန် မြန်မာပြန်ဆိုထား၏။ မြန်မာပြန်တို့မှာ ဆဋ္ဌသင်္ဂါ
ယနာတင် မြန်မာပြန်တို့ဖြစ်၍ လွန်စွာ အားရ နှစ်သက်ဖွယ်
ကောင်းလှပါသည်။ သင်္ဂါယနာတင် အရှင်တို့သည် မထင်ရှား

သော အနက်အဓိပ္ပာယ်တို့ကို ကွင်းစ ကွင်းပိတ်ဖြင့် ထုတ်ဖော် ထား၏။ အကယ်၍ မိမိအနေဖြင့် မလိုအပ်ပါလျှင် ထိုလက်သည်း ကွင်း အတွင်း၌ရှိသော စကားတို့ကို ကျော်လွှား၍ သွားနိုင်၏။

စာရှုသူအား အကြံပေးလိုသည်မှာ ရှေးဦးစွာ နတ်ဗြဟ္မာ တို့နှင့် ခင်မင် ရင်းနှီးစေရန်အတွက် နတ်ဗြဟ္မာတို့ နှစ်သက် မြတ်နိုး သော မဟာသမယသုတ်ကို မြန်မာပြန်ကို ဖတ်ရန် ဖြစ်၏။ ထို သုတ်ကို ကောင်းစွာ ဖတ်ပြီးနောက် သူတို့နှင့် မိမိပါ သစ္စာ သိမြင် ရေးအတွက် သုတ် ခြောက်သုတ်ကို ဆက်လက် ဖတ်ရှုသင့်၏။ သို့ဖြင့် မကြာမီ ရက်အတွင်းမှာ တရားသိမြင်သော သူတော်စင် တစ်ယောက် ဖြစ်မြောက်သွားလိမ့်မည်။

မဟာသမယသုတ်

အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ နာကြားခဲ့ရပါသည်-

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ် ပြည် မဟာဝုန်တော၌ ငါးရာမျှသော အလုံးစုံ ရဟန္တာချည်း ဖြစ် သော ရဟန်း သံဃာတော် များစွာနှင့်တကွ သီတင်းသုံးနေတော် မူ၏။ စကြဝဠာ တစ်ထောင်စီရှိသော လောကဓာတ်တိုက် ဆယ်ခု တို့မှ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ရဟန်းသံဃာကို လည်းကောင်း ဖူးမြော်ခြင်းငှာ အများအားဖြင့် စည်းဝေးလာရောက်ကုန်၏။

ထိုအခါ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌နေသော ဗြဟ္မာ လေးဦးတို့အား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏-

“ဤမြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည် မဟာ

ဝုန်တော၌ ငါးရာမျှသော အလုံးစုံ ရဟန္တာချည်း ဖြစ်သော ရဟန်း သံဃာများစွာနှင့်အတူ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ စကြဝဠာ တစ် ထောင်စီရှိသော လောကဓာတ်တိုက် ဆယ်ခုတို့မှ နတ်တို့သည် လည်း မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ရဟန်းသံဃာကို လည်း ကောင်း ဖူးမြော်ခြင်းငှာ အများအားဖြင့် စည်းဝေးလာရောက်ကုန် ၏။ ငါတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာ ဘုရား၏ အထံတော်၌ အသီးသီး ဂါထာတစ်ပုဒ်စီ ရွတ်ဆိုရမူ ကောင်းလေစွဟု” (အကြံဖြစ်၏။)

ထိုအခါ ဗြဟ္မာ (လေးဦး) တို့သည် ဥပမာအားဖြင့် ခွန်အား ရှိသော ယောက်ျားသည် ကွေးသော လက်ကို ဆန့်သကဲ့သို့ လည်း ကောင်း၊ ဆန့်သော လက်ကို ကွေးသကဲ့သို့ လည်းကောင်း ဤ အတူ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခု သော နေရာ၌ ရပ်ပြီးလျှင် တစ်ဦးသော ဗြဟ္မာသည် မြတ်စွာဘုရား ၏ အထံတော်၌ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏။

“(အရှင်ဘုရား) မဟာဝုန်တော၌ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်း တို့သည် စုရုံး လာရောက်ကြသဖြင့် အစည်းအဝေးကြီး ဖြစ်လျက် ရှိနေပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း (ကိလေ သာ ရန်သူကို) မအောင်နိုင်သော သံဃာတော်ကို ဖူးမြော် ခြင်းငှာ ဤတရားသဘင် အစည်းအဝေးသို့ လာရောက် ကြပါကုန်၏” ဟု (ရွတ်ဆို၏)။

ထို့နောက် တစ်ဦးသော ဗြဟ္မာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဂါထာကို ရွတ်ဆို၏-

“(အရှင်ဘုရား) ထို (အစည်းအဝေး) ၌ ရဟန်းတို့ သည် မိမိစိတ်ကို တည်ကြည်စေလျက် ဖြောင့်မတ်စွာ

ပြုထားပါကုန်၏။ ရထားထိန်းသည် (မြင်းဇက်) ကြိုးတို့ကို ကိုင်၍ ထိန်းသကဲ့သို့ ပညာရှိ (ရဟန်း) သည် ဣန္ဒြေတို့ကို ထိန်းသိမ်းတော်မူကြပါကုန်၏” ဟု (ရွတ်ဆို၏)။

ထို့နောက် တစ်ဦးသော ဗြဟ္မာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏-

“(အရှင်ဘုရား) မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာ ဆုံးမထားပြီ ဖြစ်၍ တဏှာကင်းလျက် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ထိုရဟန္တာငယ်တို့သည် (ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော) ခလုတ်တံသင်းနှင့် တံခါးကျည်း မင်းတုပ်ကို ဖြတ်ပြီးလျှင် (ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော) တံခါးတိုင်ကို နုတ်၍ လှည့်လည် သွားလာနေကြကုန်၏” ဟု (ရွတ်ဆို၏)။

ထို့နောက် တစ်ဦးသော ဗြဟ္မာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၏-

“(အရှင်ဘုရား) မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်သူ အားလုံးတို့သည် အပါယ်ဘုံသို့ မရောက်ကြပါကုန်လတ္တံ့။ လူ့ခန္ဓာကို စွန့်ပယ်၍ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့။” ဟု (ရွတ်ဆို၏)။

နတ်အစည်းအဝေး

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏-

“ရဟန်းတို့ စကြဝဠာ တစ်ထောင်စီရှိသော လောကဓာတ် ဆယ်ခုတို့မှာ နတ် ဗြဟ္မာတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို လည်း